

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Wojewody Lubuskiego

NK-I.4131.26.2022.AHor

z dnia 23 marca 2022 r.

Zarząd Województwa Lubuskiego

Na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 547 i 583)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 244/3291/22 Zarządu Województwa Lubuskiego z dnia 11 lutego 2022 r. w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze.

Uzasadnienie

W dniu 11 lutego 2022 r. Zarząd Województwa Lubuskiego podjął uchwałę w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze. W podstawie prawnej uchwały wskazano przepisy art. 41 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.) w związku z art. 2 pkt 6b i art. 4 pkt 6 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399 z późn. zm.). Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 22 lutego 2022 r.

Zgodnie z § 1 przedmiotowej uchwały odwołuje się Pana X ze stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze.

Pismem z dnia 2 marca 2022 r. przesłanym za pośrednictwem ePUAP organ nadzoru działając na podstawie art. 80 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie wniósł o przesłanie w terminie do 8 marca 2022 r.: uzasadnienia do przedmiotowej uchwały albo uzasadnienia do projektu ww. uchwały, dokumentów świadczących o tym, że Pan X prowadził działalność gospodarczą oraz że był pełnomocnikiem innej osoby prowadzącej działalność gospodarczą, innych dokumentów świadczących o tym, że Pan X naruszył zakaz prowadzenia działalności gospodarczej z art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399, z późn. zm.). W związku z nieudzieleniem odpowiedzi przez Urząd Marszałkowski w Zielonej Górze, wniosek o przesłanie ww. dokumentów organ nadzoru ponowił w zawiadomieniu z dnia 14 marca 2022 r. o wszczęciu postępowania nadzorczego wobec przedmiotowej uchwały.

W odpowiedzi wraz z pismem z dnia 17 marca 2022 r., znak DP.VIII.2120.1.3.2022, Sekretarz Województwa Lubuskiego przesłał m.in.: projekt uchwały w sprawie odwołania ze stanowiska Dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze wraz z uzasadnieniem, wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 lutego 2022 r. dotyczący działalności gospodarczej pod nazwą X”, wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 lutego 2022 r. dotyczący działalności gospodarczej pod nazwą Y, wskazujący Pana X jako pełnomocnika przedsiębiorcy oraz notatkę służbową z dnia 11 lutego 2022 r. w sprawie potwierdzenia aktywnego statusu działalności gospodarczej prowadzonej przez dyrektora CKZiU „Medyk” w Zielonej Górze. Ponadto Pani Sekretarz wyjaśniła, że „w dniu 10 lutego 2022 r. w CEiDG stwierdzono zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą X w Zielonej Górze wykonywaną przy ul. X. Według statusu działalności gospodarczej firma jest aktywna i działa od 1 sierpnia 2001 r. Dodatkowo przeprowadzona została rozmowa telefoniczna z Urzędem Miasta Zielona Góra w celu weryfikacji czy dane podane na stronie ewidencji są poprawne i czy faktycznie firma ma status aktywny. Uzyskano potwierdzenie aktywności firmy. Powyższe informacje z kolei doprowadziły do innego wpisu w systemie CEiDG, dotyczącego pełnienia funkcji pełnomocnika przez X w działalności gospodarczej pod nazwą: Y

Z przesłanego do organu nadzoru uzasadnienia do projektu uchwały wynika, że „W związku z naruszeniem przez Pana X zapisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399, z późn. zm.) zachodzi konieczność odwołania go z funkcji Dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze. Pan X w składanych Marszałkowi Województwa Lubuskiego oświadczeniach majątkowych w latach 2015-2021, w punkcie VI oświadczeń zamieszczał wpis: „nie dotyczy”. Taką treść należy wpisywać, gdy poszczególne rubryki nie znajdują w konkretnym przypadku zastosowania. Tak więc wpisanie formuły „nie dotyczy” w tym punkcie, oznacza, że osoba oświadcza, iż nie prowadzi działalności gospodarczej. W dniu 10 lutego 2022 r. stwierdzono, że w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG) zarejestrowana jest działalność gospodarcza pod nazwą X przy ul. Y. Według statusu działalności gospodarczej firma jest aktywna i działa od 1 sierpnia 2001 r. Dodatkowo Pan X pełni funkcję pełnomocnika w firmie Y.

W notatce służbowej z dnia 11 lutego 2022 r. w sprawie potwierdzenia statusu działalności gospodarczej Pana X, Dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk”, sporządzonej przez Panią Katarzynę Hałas Zastępcę Dyrektora Departamentu Organizacyjno-Prawnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego wskazała, że „w celu potwierdzenia informacji dotyczącej statusu prowadzonej przez niego [X] działalności gospodarczej, znajdującej się w systemie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, skontaktowałam się telefonicznie z właściwą komórką w Urzędzie Miasta Zielona Góra, odpowiedzialną za prowadzenie ewidencji działalności gospodarczej. Pracownica Biura Przedsiębiorczości i Działalności Gospodarczej w Departamencie Przedsiębiorczości i Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta w Zielonej Górze potwierdziła, że podmiot gospodarczy o nazwie X ma status aktywny.”

Zarząd Województwa Lubuskiego powierzył Panu X stanowisko dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze na okres od dnia 28 września

2021 r. do dnia 31 sierpnia 2026 r. Uchwałą nr 211/2888/21 w sprawie powierzenia stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze.

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399 z późn. zm.) – dalej u.o.p.d.g., określa ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej m.in. przez członków zarządów województw, skarbników województw, sekretarzy województw, kierowników wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, osoby zarządzające i członków organów zarządzających wojewódzkimi osobami prawnymi oraz inne osoby wydające decyzje administracyjne w imieniu marszałka województwa (art. 2 pkt 6b). Zgodnie natomiast z art. 4 pkt 6 u.o.p.d.g. osoby wymienione w art. 1 i 2, w okresie zajmowania stanowisk lub pełnienia funkcji, o których mowa w tych przepisach, nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności; nie dotyczy to działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego, a także pełnienia funkcji członka zarządu na podstawie umowy o świadczenie usług zarządzania, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2019 r. poz. 1885). Stosownie zaś do art. 5 ust. 2 u.o.p.d.g. „Jeżeli zakazy, o których mowa w art. 4, narusza osoba, o której mowa w art. 2 pkt 6-6c, z wyłączeniem wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwy organ, z zastrzeżeniem ust. 3-5, odwołuje ją albo rozwiązuje z nią umowę o pracę, najpóźniej po upływie miesiąca od dnia, w którym uzyskał informację o przyczynie odwołania albo rozwiązania umowy o pracę”.

Dyspozycja przepisu art. 4 pkt 6 u.o.p.d.g. obejmuje cztery rozłączne i niezależne od siebie stany faktyczne. Zakazane jest bowiem osobom pełniącym funkcje publiczne: a) prowadzenie działalności gospodarczej na własny rachunek, b) prowadzenie działalności gospodarczej wspólnie z innymi osobami, c) zarządzanie działalnością gospodarczą, d) bycie przedstawicielem i pełnomocnikiem w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Ustawa zakazuje osobom pełniącym funkcje publiczne prowadzenia działalności gospodarczej, niezależnie od tego, czy jest ona prowadzona z wykorzystaniem mienia komunalnego czy państwowego. W konsekwencji wykonywanie działalności gospodarczej zabronione jest zawsze, nawet jeśli byłoby związane z wykorzystaniem wyłącznie własnego mienia lub w ogóle nie byłoby wykorzystywane jakiegokolwiek mienie w prowadzonej działalności. Definicja pojęcia działalności gospodarczej zawarta w art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) jest definicją przedmiotową, wskazującą na konkretne cechy, atrybuty, determinanty, które powinna spełnić działalność, aktywność danego podmiotu, aby mogła być uznana za działalność gospodarczą. Tymi pozytywnymi cechami są: a) cel działalności („zarobkowa”); b) zorganizowanie („zorganizowana działalność”); c) sposób wykonywania działalności (wykonywana „w sposób ciągły”); d) wykonywanie działalności we własnym imieniu („wykonywana we własnym imieniu”). Wskazane cechy muszą być spełnione łącznie, aby uznać określoną działalność za działalność gospodarczą w rozumieniu Prawa przedsiębiorców. Z kolei brak chociażby jednej z cech (determinant) działalności gospodarczej wyłącza możliwość kwalifikacji określonej aktywności jako działalności gospodarczej (tak Agnieszka Rzetecka-Gil w: Ustawa o

ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Komentarz, wyd. II, system LEX). Działalność gospodarcza jest kategorią o charakterze obiektywnym i nie może mieć znaczenia okoliczność, że podmiot prowadzący określoną działalność nie ocenia jej (subiektywnie) jako działalności gospodarczej, nie nazywa jej tak bądź też oświadcza, że jej nie prowadzi i niezależnie od tego, czy prowadzący ją podmiot wypełnia ciężące na nim obowiązki związane z tą działalnością (zob. M. Zdyb, G. Lubeńczuk, A. Wołoszyn-Cichocka, Prawo przedsiębiorców. Komentarz, Warszawa 2019, teza 3-5 do art. 3). Prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą wymaga wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (art. 4 pr. przedsiębiorców). Zgodnie z art. 17 ust. 1 tej ustawy działalność gospodarczą można podjąć w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Jak wskazuje się w orzecznictwie wpis do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o jej prowadzeniu, ponieważ ma charakter stwierdzający, deklaratoryjny i nie kreuje bytu prawnego przedsiębiorcy (zob. wyrok SA w Gdańsku z dnia 15 lipca 2016 r., III AUa 877/16, LEX nr 2157808; wyrok SA w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2017 r., III AUa 1910/16, LEX nr 2310591; wyrok SA w Lublinie z dnia 24 maja 2017 r., III AUa 1154/16, LEX nr 2302272). Wpis stanowi jedynie podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem utożsamianym z podjęciem takiej działalności. Rozpoczęcie działalności jest faktem polegającym na podjęciu czynności mieszczących się w ustawowej definicji działalności gospodarczej, tj. podejmowaniu działań w celu zarobkowym w sposób ciągły i zorganizowany (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 15 listopada 2017 r., III AUa 304/17, LEX nr 2409437).

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że ocena, w jakim zakresie dana osoba prowadzi działalność gospodarczą, traktowaną jako przesłanka naruszenia zakazu przewidzianego w art. 4 pkt 6 u.o.p.d.g., nie może opierać się jedynie na wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, lecz należy brać pod uwagę dowody, które pozwolą na ustalenie rzeczywistego stanu rzeczy. Jak wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w uzasadnieniu do wyroku z dnia 29 października 2019 r., sygn. akt III SA/Łd 642/19, „rozpoczęcie działalności gospodarczej i faktyczne jej wykonywanie nie polega na zgłoszeniu tej działalności do ewidencji, lecz na podjęciu czynności mieszczących się w ustawowej definicji działalności gospodarczej. Działalność gospodarcza jest faktem, kategorią o charakterze obiektywnym, nie konstituuje jej sam wpis bądź jego brak do odpowiedniego rejestru. Pogląd taki wyraził Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30 czerwca 2016 r. w spr. III AUa 213/16 i z 13 lipca 2016 r. w wyroku w spr. III AUa 265/16, Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 18 kwietnia 2016 r. w wyroku w spr. III AUa 11978/15, WSA w Gdańsku w wyroku z 16 grudnia 2010 r. w spr. III SA/Gd 556/10, WSA w Krakowie w wyroku z 22 listopada 2016 r. w spr. III SA/Kr 871/16. Sąd w obecnym składzie podzielił poglądy wyrażone w wymienionych orzeczeniach. Dodać również należy, że zakaz, o którym mowa w art. 4 pkt 6 u.o.p.d.g. został określony jako zakaz "prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek" a nie jako zakaz "wpisu do ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą". Nie ulega wątpliwości, iż gdyby ustawodawcy chodziło o to aby osoby pełniące funkcje publiczne nie mogły zostać wpisane do CEIDG to brzmienie art. 4 pkt 6 u.o.p.d.g. byłoby inne. W sytuacji zatem gdy w wymienionym przepisie jest mowa o zakazie "prowadzenia działalności gospodarczej" to prowadzi to do wniosku, że do

spełnienia przesłanek określonych w tym przepisie nie jest wystarczający sam, wpis do ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą”.

W przedmiotowej sprawie uchwała Zarządu Województwa Lubuskiego w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze została więc wydana przedwcześnie, bez wyjaśnienia istotnych w sprawie okoliczności. Z przesłanych przez Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego dokumentów nie wynika, że Pan X prowadził jakąkolwiek działalność gospodarczą na własny rachunek, jedynie ustalono, że był wpisany do CEIDG pod nazwą X. Jak już wskazano wyżej sam wpis do CEIDG nie przesądza o tym, że prowadził on działalność gospodarczą po dniu 28 września 2021 r., z którym to dniem został powołany na stanowisko. Co więcej z dokumentów zgromadzonych przez organ nadzoru w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że Pan X nie prowadził działalności gospodarczej.

Zgodnie z pisemnym oświadczeniem złożonym przez Pana X w dniu 18 marca 2022 r. „Oświadczam, że w okresie sprawowania funkcji dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego Medyk w Zielonej Górze, nie prowadziłem, ani nie byłem udziałowcem w żadnej firmie ani przedsiębiorstwie. Firma X nigdy nie funkcjonowała, natomiast wpis w CEIDG został wprowadzony przez Urząd Miasta, na mocy przepisów z 2011 r. które nakazywały ujawnienie zasobów archiwalnych osób wpisanych do rejestru przedsiębiorców. Dyrektorem szkoły jestem od 01.09.2007 r., natomiast poprzednią firmę Y, wpis do działalności gospodarczej wyrejestrowałem 31.08.2007 r., czyli dzień przed objęciem funkcji kierowniczej. 17.02.2022 r. po analizie dokumentów w Urzędzie Miasta Zielona Góra złożyłem wniosek do CEIDG dotyczący wpisu o tym, że firma X w rubryce- Informacja o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej, wpisano- nie podjęto działalności.” Do oświadczenia Pan X dołączył również kopię złożonego w dniu 17 lutego 2022 r. wniosku do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej CEIDG-1, w którym to pod poz. 13 „Informacja o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej” jako przyczynę zaprzestania wskazał „Nie podjęto działalności”. Również w złożonym w dniu 28.10.2021 r. oświadczeniu majątkowym Pan X wskazał, że nie prowadził działalności gospodarczej i nie osiągnął z tego tytułu żadnych dochodów. Ponadto zgodnie z zaświadczeniem z dnia 17.02.2022 r. „Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Zielonej Górze zaświadcza, że na dzień 10.02.2022 r., Pan X, na podstawie informacji i ewidencji posiadanych w bazach danych urzędu, nie jest czynnym przedsiębiorcą i jest zarejestrowany jako osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej”.

Przepisu art. 4 pkt 6 u.o.p.d.g. zabrania również bycia przedstawicielem i pełnomocnikiem w prowadzeniu działalności gospodarczej przez inny podmiot. Jak słusznie wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w uzasadnieniu do wyroku z dnia 28 kwietnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 186/21, pełnomocnictwo dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej dotyczyć musi uprawnienia pełnomocnika do dokonywania w imieniu mocodawcy czynności polegających na nabywaniu praw, zaciąganiu zobowiązań czy dokonywania innych czynności, immanentnie związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zauważyć należy, że w art. 4 pkt 6 ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej użyto sformułowania, że osoby wymienione w art. 1 i 2 nie mogą być pełnomocnikiem w prowadzeniu działalności gospodarczej, nie zaś, że nie mogą być pełnomocnikiem osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Natomiast ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla

Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541) w art. 38 ust. 2 pkt 8 stanowi, że informacja przedsiębiorcy o pełnomocniku zawiera zakres pełnomocnictwa.

Pełnomocnictwo udzielone Panu X przez żonę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Y dotyczy wyłącznie: zmiany wpisu w CEIDG, wpisu informacji w CEIDG o zawieszeniu i wznowieniu działalności gospodarczej, wniosku o wykreślenie wpisu w CEIDG, prowadzenia spraw za pośrednictwem punktu kontaktowego. Na terytorium RP zadania pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu art. 6 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r., dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U.U.E.L2006.376.36), realizuje Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy. Zadaniem punktu jest zapewnienie możliwości dopełnienia procedur i formalności, zapewnienie dostępu do informacji, realizacja obowiązków punktu kontaktowego dla administracji oraz punktu kontaktowego dla usługodawców i odbiorców (którego zadaniem jest umożliwienie usługodawcom i usługobiorcom otrzymywania informacji i danych dotyczących władz, stowarzyszeń lub organizacji, od których mogą oni otrzymać dalsze informacje lub praktyczną pomoc). W związku z tym nie można uznać, że Pan X był umocowany przez swoją żonę do wykonywania w jej imieniu czynności prawnych i faktycznych, związanych z przysporzeniem jej zysku, jako osobie prowadzącej we własnym imieniu i w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Pełnomocnictwo udzielone Panu X dotyczyło jedynie czynności o charakterze technicznym, formalnym, które nie może być utożsamiane z pełnomocnictwem do prowadzenia działalności gospodarczej. Wobec powyższego w ocenie organu nadzoru nie sposób uznać, że Pan X naruszył zakaz bycia pełnomocnika do dokonywania w imieniu mocodawcy czynności polegających na nabywaniu praw, zaciąganiu zobowiązań czy dokonywania innych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a tylko takie naruszenie stanowiłoby podstawę do odwołania go ze stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze.

Mając powyższe na uwadze, w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, nie sposób było uznać, że Pan X dopuścił się naruszenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej oraz bycia pełnomocnikiem innej osoby w prowadzeniu przez nią działalności gospodarczej. Z tych względów organ nadzoru stwierdził nieważność uchwały Nr 244/3291/22 Zarządu Województwa Lubuskiego z dnia 11 lutego 2022 r. w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego „Medyk” w Zielonej Górze jako istotnie naruszającej prawo.

Pouczenie:

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 82a ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu samorządu województwa wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Paweł Witt

Dyrektor

Wydziału Nadzoru i Kontroli

POTWIERDZENIE ZGODNOŚCI KOPII Z DOKUMENTEM ELEKTRONICZNYM

Typ dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w całości
Tytuł dokumentu	
Sygnatura	NK-I.4131.26.2022
Data dokumentu	2022-03-23
Data złożenia podpisu	2022-03-23 13:03:15
Osoba podpisująca	Paweł Witt; LUW
Wystawca certyfikatu	2.5.4.97=VATPL-5170359458, CN=Certum QCA 2017, O=Asseco Data Systems S.A., C=PL
Identyfikator dokumentu	E981F10F-68EF-4BDB-A639-F0FB0F563E57

Data wydruku: 27 kwietnia 2022

Autor wydruku: Adrian Horoszko